



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-11(28)/09/WS

Warszawa, dn. 28 września 2009 r.

**DECYZJA DNR-1/99/2009**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z póź. zm.) oraz art. 24 ust. 4 pkt 2 lit b) i art. 33a ust. 2 pkt 2) w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz Nr 20, poz. 106), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/80/2009 z dnia 17 sierpnia 2009 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

**Uzasadnienie**

W piśmie z dnia 25 sierpnia 2009 r. przedsiębiorca Arkadiusz Paszyk, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma „Bocian” Produkcja Dziecięcej Galanterii Drewnianej w Łubianie, zwany dalej „stroną postępowania”, złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/80/2009 z dnia 17 sierpnia 2009 r.

Na mocy zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt niespełniający ogólnych wymagań bezpieczeństwa – tj. kołyska dziecięca mieszkaniowa Bocian sosna - czym naruszyła art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W związku z czym Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania obowiązki określone w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz Nr 20, poz. 106).

Na mocy zaskarżonej decyzji Prezesa UOKiK nałożono także na stronę postępowania, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2) w związku z art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięciu tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania podniosła, iż oświadczenie wskazujące przedsiębiorcę Janinę Rzadkosz, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Hurtownia Artykułów Dziecięcych „Bajka-8” Janina Rzadkosz we Wrocławiu jako jedyne odbiorcę kołysek zostało źle zrozumiane. Oświadczenie to wskazywało na w/w przedsiębiorcę jako jedyne odbiorcę bezpośrednio zakwestionowanych kołysek we Wrocławiu. Ponadto strona podniosła błędne określenie terminu wystąpienia do Instytutu Technologii Drewna w Poznaniu w sprawie badań przedmiotowego produktu, gdyż odmiennie aniżeli zostało to wskazane w decyzji strona wystąpiła o przeprowadzenie badań 6 maja 2009 r. tzn. przed wszczęciem kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej, strona podkreśliła także, iż nie przeprowadziła stosownych badań wcześniej ze względu na brak środków finansowych. Strona zakwestionowała również stosowane w protokołach kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej nazwy kołyski, gdyż strona nigdy nie stosowała nazw wskazanych w w/w protokołach. Strona we wniosku podkreśliła także, iż zmiany konstrukcyjne uwzględniające wady wykryte przez inspektorów Inspekcji Handlowej zostały wprowadzone już w listopadzie 2008 r., od tego momentu strona przyjęła, że produkt jest bezpieczny. Strona poinformowała również, że po wykryciu wady w postaci zbyt małej odległości (30 mm) pomiędzy dwoma skrajnymi elementami szczytów przy dnie kołyski, podjęte zostały kroki mające na celu wycofanie z rynku wadliwych kołysek. Strona poinformowała również, że działania naprawcze nie zostały podjęte w odniesieniu do 200 kołysek sprzedanych przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma „DIDIS” w Bułgarii, gdyż zostały następnie przekazane odbiorcy w Turcji.

W związku ze złożonym wnioskiem, Prezes UOKiK, w piśmie z dnia 4 września 2009 r. na podstawie art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) poinformował stronę postępowania o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy ogólnego bezpieczeństwa kołyski dziecięcej mieszkaniowej Bocian sosna oraz nałożenia kary z tytułu wprowadzenia przez stronę postępowania na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa – tj. kołyski dziecięcej mieszkaniowej Bocian sosna. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się do strony o przekazanie dowodów na działania podjęte w stosunku do kołysek znajdujących się na rynku.

Przy piśmie z dnia 10 września 2009 r. strona postępowania przedstawiła dowody w postaci oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu kołysek, o przekazaniu kołysek stronie postępowania lub o wprowadzonych zmianach konstrukcyjnych. Daty widniejące na oświadczeniach

dystrybutorów: przedsiębiorcy Grzegorza Skowrońskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Sklep Wielobranżowy Grzegorz Skowroński w Wilczynie, przedsiębiorcy Joanny Kamińskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.U.H. „Viva” Joanna Kamińska w Koszalinie oraz przedsiębiorcy B. K. Janicki prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Toys-Land” B. K. Janickiego w Morynie wskazują, że dokonano wymiany przedmiotowego produktu przed datą sporządzenia wyników badań przeprowadzonych przez Instytut Technologii Drewna w Poznaniu.

### **Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:**

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, dotyczącego stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, uzupełnionego o nowe okoliczności faktyczne, pominięte przez organ I instancji, jak i te okoliczności faktyczne, które po wydaniu decyzji przez organ I instancji uległy zmianie oraz te, które w świetle zmienionych przepisów prawa mają znaczenie prawne (wyrok NSA z 28 lipca 2000 r., V SA 102/00).

Funkcją odwołania, które w przypadku spraw rozpatrywanych przez Prezesa UOKiK ma formę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest doprowadzenie do kontroli decyzji organu pierwszej instancji. Organ odwoławczy powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak i celowość i słuszość rozstrzygnięcia.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, że brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i odstąpienia od ukarania strony postępowania lub obniżenia wysokości nałożonej kary.

Strona postępowania wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji, podniosła, iż mylnie zostało zrozumiane oświadczenie wskazujące przedsiębiorcę Janinę Rzadkosz, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Hurtownia Artykułów Dziecięcych „Bajka-8” Janina Rzadkosz we Wrocławiu jako jedyne odbiorcę kołysek. Strona postępowania wskazała w/w przedsiębiorcę jako jedyne odbiorcę kołysek do których były zastrzeżenia oraz prowadzącego działalność we Wrocławiu.

Prezes UOKiK dokonując ustalenia powyższego faktu opierał się na piśmie strony z dnia 16 kwietnia 2009 r. w którym strona oświadczyła: „W odpowiedzi na zastrzeżenia co do

wyprodukowanych przez moją firmę łożeczek i kołysek dziecięcych zostały one wyprodukowane w ilości po 10 szt. we wrześniu 2008 r.” oraz „Towar został dostarczony tylko do hurt. Bajka dnia 13.09.2008 łożeczko Aycool w ilości 6 szt., oraz kołyski w ilości 10 szt.”. Powyższe stwierdzenia jasno wskazują stanowisko strony określające w/w dystrybutora jako jedyne odbiorcę wadliwych produktów. Na podstawie informacji uzyskanych w trakcie kontroli przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej jednoznacznie ustalono, iż strona wytworzyła większą liczbę produktów oraz, iż oświadczenie strony odnośnie kołyski nie odpowiada prawdzie. W związku z powyższym Prezes UOKiK nie uznał wyjaśnień strony.

Strona podniosła również, iż w decyzji wskazano, że wystąpienie do Instytutu Technologii Drewna w Poznaniu w sprawie badań kołyski i łożeczka nastąpiło po przeprowadzonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej kontroli oraz, iż strona nie wystąpiła o przeprowadzenie stosownych badań wcześniej z uwagi na brak środków finansowych.

Należy zaznaczyć, że w decyzji Prezes UOKiK wskazał tylko datę wprowadzenia zmian usuwających wady wykryte podczas kontroli przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Faktem jest, że w kołyskach będących przedmiotem badań Instytutu Technologii Drewna w Poznaniu inspektorzy Inspekcji Handlowej wykryli wadę w postaci zbyt dużej odległości pomiędzy dwoma skrajnymi elementami szczytów przy dnie kołyski oraz to, że zmiany usuwające powyższą wadę wprowadzone zostały wskutek w/w kontroli. Należy podkreślić, iż wydanie pozytywnej opinii przez Instytut Technologii Drewna wynika z faktu, iż w toku tejże oceny przedsiębiorca dokonał zmian konstrukcyjnych kołyski, zatem przedmiotem ostatecznych badań ze strony Instytutu był już poprawiony model kołyski, niezawierający wykrytej przez inspektorów wady. W związku z powyższym należy podkreślić, iż kołyski wprowadzone na rynek lub poddane zmianom konstrukcyjnym przed sporządzeniem wyników badań przeprowadzonych przez Instytut Technologii Drewna w Poznaniu, tzn. przed datą wprowadzenia zmian konstrukcyjnych, stanowią zagrożenie z uwagi na wadę w postaci zbyt dużej odległości pomiędzy dwoma skrajnymi elementami szczytów przy dnie kołyski, wykrytą w trakcie kontroli przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Ponadto brak środków finansowych nie może stanowić wytłumaczenia wprowadzenia na rynek kołyski bez jej uprzedniego zweryfikowania pod względem bezpieczeństwa. Postanowieniem z dnia 23 marca 2009 r. nałożony został na stronę obowiązek wyeliminowania zagrożenia stwarzanego przez produkty nie wprowadzone jak i znajdujące się na rynku, strona wbrew temu wprowadziła produkt na rynek. Na ocenę tego działania nie może wpływać oświadczenie strony, iż była przekonana o bezpieczeństwie produktu, nie podjęła ona bowiem stosownych działań w celu potwierdzenia spełnienia wymagań bezpieczeństwa

Strona wskazała także, że nazwy występujące w raportach kontroli Inspekcji Handlowej nie odpowiadają nazwie produktu stosowanej przez stronę.

Nazwa kołyski została ustalona na podstawie dokumentacji fotograficznej dołączonej do akt kontroli Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Oprócz w/w dokumentacji fotograficznej także załączone do akt kontroli faktury wskazują, iż strona dokonała zmiany nazwy przedmiotowego produktu po wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kołyski i pod zmienioną nazwą wprowadzała produkt dotknięty wadami. Ponadto Prezes UOKiK uznał, że nazwa nie miała wpływu na wynik przeprowadzonych kontroli, gdyż zgodnie z oświadczeniem strony: „Model kołyski dziecięcej był i jest jeden, którą nazwaliśmy Ewa”, zawartym w piśmie z dnia 6 lipca 2009 r.

Strona podkreśliła również, że zmiany konstrukcyjne wprowadzone zostały już w listopadzie 2008 r. oraz, że wykryte przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wady w postaci zbyt dużej odległości pomiędzy dwoma skrajnymi elementami szczytów przy dnie kołyski nie są istotne.

W odniesieniu do podniesionych argumentów, należy podkreślić, iż zmiany dokonane w listopadzie 2008 r. nie wyeliminowały wszystkich nieprawidłowości, co wynika z akt kontroli przeprowadzonej przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Po wprowadzeniu powyższych zmian strona wprowadziła na rynek produkt bez uprzedniego upewnienia się czy jest bezpieczny. Wskutek czego wprowadzono na rynek produkt wadliwy. Prezes UOKiK opierając się na ustaleniach inspektorów inspekcji uznał, że wada w postaci zbyt dużej odległości pomiędzy dwoma skrajnymi elementami szczytów przy dnie kołyski jest istotna i stwarza ryzyko zakleszczenia kończyny dziecka pomiędzy szczebelkami, a w konsekwencji otarcia naskórka, zwichnięcia kończyny dziecka lub złamania.

Strona poddała także w wątpliwość obowiązki nałożone na nią decyzją z dnia 17 sierpnia 2009 r. Strona zakwestionowała obowiązek wycofania wadliwych kołyszek z uwagi na pozytywny wynik badań przeprowadzonych przez Instytut Technologii Drewna w Poznaniu. Ponadto strona wskazała na nieprzejrzysty charakter norm oraz podkreśliła, że wada w postaci zbyt małej odległości pomiędzy dwoma skrajnymi elementami szczytów przy dnie kołyski została wykryta dzięki współpracy strony postępowania, inspektorów Inspekcji Handlowej i przedstawicieli Instytutu Technologii Drewna w Poznaniu.

Ponadto strona we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakwestionowała również zaliczenie 200 kołyszek do liczby egzemplarzy wprowadzonych na rynek, gdyż przekazane zostały

przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma „DIDIS” w Bułgarii a następnie wprowadzone na rynek turecki.

Prezes UOKiK nie może przyjąć powyższego wytłumaczenia, gdyż produkty dotknięte wadami zostały wprowadzone na rynek bułgarski, wchodzący w skład rynku Unii Europejskiej. W odniesieniu do dołączonych do akt kontroli przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dowodów w postaci wzoru pisma skierowanego do dystrybutorów oraz potwierdzenia nadania przesyłek na poczcie należy podnieść, iż nie mogły stanowić wystarczającego dowodu na wyeliminowanie zagrożenia stwarzanego przez produkt znajdujący się na rynku. Także wymiana produktu u dystrybutorów przed datą sporządzenia wyników badań przez Instytut Technologii Drewna w Poznaniu, tzn. przed datą wprowadzenia zmian konstrukcyjnych, nie stanowi wystarczającej podstawy do uchylenia obowiązku określonego w decyzji z dnia 17 sierpnia 2009 r. gdyż istnieje ryzyko, iż przedmiotowe produkty są dotknięte wadą i stanowią zagrożenie dla konsumentów.

Odnosząc się do pkt II zaskarżonej decyzji, w którym na stronę postępowania nałożono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł, w opinii Prezesa UOKiK argumenty zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie mogą również stanowić podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary. Kara pieniężna, o której mowa w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest bowiem nakładana za samo wprowadzenie na rynek produktu niebezpiecznego. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne oraz ustala jej wysokość. Wymierzając karę Prezes UOKiK wziął pod uwagę, iż strona postępowania po wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kołyski i wprowadzeniu zmian konstrukcyjnych nie zweryfikowała czy przedmiotowy produkt jest bezpieczny, w wyniku czego wprowadzony został na rynek wadliwy produkt. Ponadto wymierzając karę Prezes UOKiK uwzględnił to, że produkty są przeznaczone dla dzieci - kategorii konsumentów szczególnie narażonych na niebezpieczeństwo związane z używaniem tych produktów, liczbę produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa wprowadzonych na rynek przez stronę postępowania oraz profesjonalny charakter działalności prowadzonej przez stronę postępowania. Prezes UOKiK uznał, że nałożona kara spełni zarówno funkcję prewencyjną jak i represyjną. Wymierzona bowiem

została w odczuwalnej dla przedsiębiorcy wysokości, co tym samym winno go skłonić do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu uzupełniających dokumentów przedstawionych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, że decyzja nr DNR-1/80/2009 z dnia 17 sierpnia 2009 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Otrzymuje:

Arkadiusz Paszyk  
Firma „Bocian”  
Produkcja Dziecięcej Galanterii Drewnianej  
ul. Rzemieślnicza 6  
83-407 Łubiana